

עפ"ג 7679/10/14 - סלומון אספי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 7679-10-14 אספי נ' מדינת ישראל 16 נובמבר 2014

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער	סלומון אספי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד גבי ליברמן קובי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 6406-06-13 (בית משפט השלום ברחובות) בעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבת מכשירי טלפון ניידים וכסף מזומן משלושה קטינים שעמדו בתחנת אוטובוס, לאחר שירד מרכב שבו הגיע עם חבריו כשהוא שיכור.

המערער נידון לתקופת מאסר כוללת של 14 חודש, הכוללת 10 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר הדין והפעלה בחופף ובמצטבר של 10 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

כמו כן, נידון המערער ל-8 חודשי מאסר על תנאי ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי בסך 2,100 ₪ לכל אחד משלושת הקטינים.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, לרבות הפעלת המאסר על תנאי, וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו לפנינו כי שגה בית המשפט קמא כאשר הפעיל 10 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על המערער בת"פ

עמוד 1

6418-09-09 (בית משפט השלום ברמלה), שכן אלה הוטלו בתנאי שהמערער לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע, ו-7 חודשי מאסר על תנאי הוטלו בתנאי שהמערער לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון וכל עבירת איומים.

ב"כ המערער טוען כי המערער עבר עבירה של איומים ומשכך מן הראוי היה להפעיל מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים בלבד, אם בית המשפט קמא לא נעתר להמלצת שירות המבחן להאריך את עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, כפי שמבקש ב"כ המערער לעשות.

כמו כן טוען ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעונו לפנינו, כי מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, ברף התחתון של האלימות, שכן לא נעשה שימוש בכוח כלפי הקטינים, המערער היה בגילופין ולא ביצע את המעשים על רקע בצע כסף אלא על רקע ריב בינו לבין הקטינים.

עוד טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא לא התחשב בהמלצת שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד המערער ולהעמיד את המערער בפיקוחו על מנת שירצה עבודות של"צ, וזאת לאור ההליך הטיפולי הממושך שעבר המערער בהצלחה.

לטענת ב"כ המערער בית משפט קמא לא נתן די משקל להודאת המערער, שחסכה את עדויות הקטינים, לכך שעברו הפלילי לא מכביד, ולעובדה שהוא לא ריצה מעולם מאסר מאחורי סורג ובריח, דבר שיקבע את הליך שיקומו ויחבר אותו עם חברה עבריינית.

ב"כ המערער טוען עוד כי בית משפט קמא לא נתן די משקל להודאתו ולחרטתו של המערער, לנסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא וצורף להודעת הערעור.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקיצור עונשו של המערער וטוענת כי בדין הופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים, שכן העבירה של דרישת נכס באיומים היא עבירת אלימות מסוג פשע, שעונשה 5 שנות מאסר, והיא נמצאת בפרק שדן בעבירות אלימות ורכוש, מיד לאחר עבירת השוד.

ב"כ המשיבה טוענת כי אין להקל בעונשו של המערער לאור חומרת התנהגותו כלפי הקטינים, כאשר גנב מהם באיומים מכשירי טלפון ניידים, וכן היא מצביעה על כך שהליך טיפולי שעבר המערער במסגרת הליך משפטי קודם שבו הוטלו עליו מאסרים על תנאי, לא גרמו לו להפסיק לבצע עבירות.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו של המערער כלפי הקטינים, כאשר גנב מהם את מכשירי הטלפון וכסף מזומן שנמצא בכיסו של אחד מהם, גם אם לא ידע על הימצאו שם, גם אם זרק לעברם סכום של 100 ₪, וגם אם המכשירים הוחזרו לו לאחר שנתפסו בחזקתו.

גם בעובדה שהמערער היה שיכור בזמן ביצוע המעשים אין כדי להקל עימו ואין להקל ראש גם באיום להשתמש בסכין שהפנה המערער כלפי הקטינים, ואשר גרם להם לתת לו את מכשירי הטלפון הניידים.

כך הם פני הדברים במיוחד לאור הפסיקה המחמירה של בתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, כאשר מדובר בנטילה של מכשירי טלפון ניידים מקטינים, בין בעקבות איומים, ובין בגניבה או בשוד, תוך הפעלת אלימות.

בע"פ 936/14 הברה נ' **מדינת ישראל**, ניתן ביום 31.8.14 קבע כב' השופט ג'ובראן, אמנם בקשר לעבירה של שוד מכשירי טלפון ניידים, כי מעשה השוד, ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולריים יקרי ערך, הפכו בתקופה האחרונה לתופעה שניתן להגדירה כמכת מדינה.

כך הם פני הדברים כאשר מדובר בשוד של מכשירי טלפון ניידים מבגירים, וכך הם במיוחד פני הדברים כאשר מדובר בגניבת מכשירי טלפון ניידים מקטינים, תוך הקדמת מילות איום לאותה פעולה.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של המערער כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית המשפט קמא ומההליך הטיפולי שעבר בפיקוחו של שירות המבחן. עם זאת, אין בכל אלה כדי להוות נסיבות חריגות המצדיקות הארכת עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המערער, ואין בהם כדי לסטות מרף תחתון של מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא, אמנם לא בצורה מספרית, אך הרף התחתון מבחינתנו בנסיבות אלה לא יכול לרדת מתחת למספר חודשי מאסר, גם אם ניתן לרצותם בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין של בית המשפט קמא מתחשב בכל הנסיבות המקלות שנטענו על ידי ב"כ המערער בפניו ובפנינו (ראה עמ' 7 למעלה לגזר הדין) ואינו מצדיק התערבות של ערכאת ערעור, שכן עונש המאסר על תנאי שהופעל, ובצדק, על ידי בית משפט קמא, הופעל בחלקו הגדול חופף ובחלקו מצטבר לעונש המאסר שהטיל בגין העבירה נושא גזר הדין.

אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, או בכל מתקן כליאה על פי החלטת שב"ס, ביום 21.12.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לביצוע עונשו.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ה, 16/11/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד